

ئهوانه‌ی که قورثانیان به‌ش کرد (ئهوه‌ی به سوودیان بوو، وه‌ریانگرت و ئهوه‌ی به زیانیان بوو دایانه دواوه) «۹۱» جا به پهروه‌رینه‌رت سویندا! له هه‌موو ئه‌وانه پرسیار ده‌که‌یین «۹۲» له‌و کارانه‌ی کردوو‌یانه «۹۳» جا به ئاشکرا ئه‌وه‌ی پیت ئه‌سپێ‌دراوه، رایبگه‌یینه و له‌وانه هاویه‌شیان بۆ خوا داناوه روو وه‌ریکپه «۹۴» ئیمه بۆ تۆ به‌سین له به‌رامبه‌ر که‌پجار که‌راندا که له یه‌خه و کۆل تۆمان کردنه‌وه «۹۵» ئه‌وانه که له‌که‌ل خوا خودایی‌ تریان دانا، جا له دوا‌ییدا ده‌زانن «۹۶» به‌هه‌قیقه‌ت ئیمه ده‌زانین دۆ و ده‌روونت له‌وه‌ی که ده‌یلێ‌ن ده‌گیردێ (و سه‌خت نارپه‌حه‌تت ده‌که‌ن) «۹۷» جا (بۆ لابرده‌نی نارپه‌حه‌تی ئه‌وانه) په‌سن و شوکری په‌روه‌رینه‌رت بکه و له سوژده‌به‌ران به «۹۸» په‌روه‌رینه‌رت بپه‌رسته تا یه‌قین (مه‌رگ) ت پێ ده‌کا «۹۹»

سووردهی نه حل: ههنگ ۱۲۸ ئایه‌ته

سووردهی نه حل: ههنگ له مه‌ککه هاتۆته خواره‌وه به (بسم‌الله) وه ۱۲۸ ئایه‌ته

به ناوی خوای به‌خشهر ودل‌لاوین
 فه‌رمانی خوا که‌یشتووه، جا بۆ ئه‌وه (فه‌رمان و عه‌زابی خوا) په‌له مه‌که‌ن، خوا له‌وه‌ی که
 هاویه‌شی بۆ دانه‌نین بی‌خه‌وش و به‌رزتره «۱» مه‌لائیکه به‌رۆح (قورثان و پیغه‌مبه‌رایه‌تی)
 ئیلاهییه‌وه به‌ فه‌رمانی خۆی بۆ لای هه‌رکه‌سه‌ی له‌ به‌نده‌کانی خۆی که بیه‌وی ده‌ینی‌ری گه‌فان و
 هه‌رپه‌شه له‌ مرۆ بکه‌ن (و ده‌ستووریان ده‌دات) که خه‌لک بپه‌رینگینه‌وه (و بلێن): بی‌جگه له
 من خودایی‌تر نییه، جا که‌وايه له‌ من خۆ بپارێژن «۲» ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق به‌دی
 هی‌ناوه، خوا له‌وه بانتره که هاویه‌شی بۆ دابنێن «۳» مرۆقی له‌ دلۆپ و تنۆکیک به‌دی هی‌نا،
 که‌چی بووه‌ته دۆژمنیکی ئاشکرا «۴» ئاژه‌ل (بزن و مه‌ر و گا و و شتر)ی به‌دی هی‌نا، له
 حالیکدا بۆ ئیوه له‌وانه‌دا جلک؛ هۆی (که‌رمایی) پۆشش و سو‌دی‌تر هه‌یه، له‌ گۆشتی ئه‌وانه
 ده‌خۆن «۵» له‌واندا بۆ ئیوه زینه‌ت و شکۆ هه‌یه، له‌ کاتی‌کدا که ده‌یانگێ‌ر نه‌وه بۆ جیی
 هه‌وانه‌وه‌یان، کاتی که (به‌ره‌به‌یانان) ده‌یانبه‌نه ده‌روده‌شت بۆ له‌وه‌ر «۶»

ئهوانه باری قورسی ئیوه بو شارئ هه لده گرن که به رهنجی زور نه بی ناگه نه ئهوی، تا ئه و گرانبارانه راگوین و بیانگوین نه وه؛ پهروه رینه رتان دل سوز و دلاویه ﴿۷﴾ (ههروه ها) ئه سپ و هیستر و کهری به دی هیئا تا سواریان بن و هوئی زینه ت بن بو ئیوه، و شتی دیکه یش (هوئی هاتوچوئی تر) به دی دینی که ئیوه نازان! ﴿۸﴾ له سه ره خواجه که ری راست به بهنده کانی نیشان بدا، به لام هه ندی له ریگاگان چه فت و لار و کیر و خیح و لاپین، ته گهر خوا بیه وی هه مووتان (به زور) ریئوینی ده کا ﴿۹﴾ ئه و که سیکه له ئاسمانه وه ئاو یکی نارد که خوار دنه وه تان له و ئاویه و هوئی شین بوونی رووه ک و کژوگیایه که ئاژهلئ خوتانی لی ده له وه ریئین ﴿۱۰﴾ خوا به هوئی ئه و (بارانه وه) زه رحات و زه یتوون و خورما و تری و هه ر جو ره دا هاتی زه وی و به رو بو و میوه یه ک ده روینی، له هه ر جو ره میوه یه ک، له مه دا نیشانه یه کی روون هه یه بو هوزی که بییر ده که نه وه ﴿۱۱﴾ خوا شه و و رۆژ و ته به قی خوړ و مانگی بو ئیوه رام کرد و ههروه ها ئه ستره کانیش به فه رمانی ئه و رامی ئیوه ن، به راستی له مه دا نیشانه که لیک هه یه (له که وه بی خوا) بز تا قمی که ئه قلی خو یان ده خه نه کار ﴿۱۲﴾ (سه ره رای ته مه) بوونه وه رانییک که له زه ویدا به دی هاتوون؛ رامی (فه رمانی ئیوه ی) کرد، له حالیکدا که ره نگیان جوړا و جو ره، له مه دا نیشانه یه کی روون هه یه بو تا قمی که بییر ده که نه وه و ئاموژگاری وه رده گرن ﴿۱۳﴾ هه ر ئه ویشه که زه ریای رامی (ئیوه) کرد تا له وه گوشتی تازه بخون و شتی زینه تی که به خوتانه وه هه ئیواسن و بو له بهر کردن و (که لک وه رگرتن) له وه به پینه ده ری، که شتییه کان ده بیینی که ئاوی ده ریا له ت ده که ن تا ئیوه (خه ریکی بازرگانی بن) و له چاکه ی خوا که لک وه ربگرن، به لکو شوکری نیعمه ته کانی بکه ن ﴿۱۴﴾

لە زەویدا کێوگەلی فرەبەرز و ھەلەمووت و ھەزار بە ھەزاری پتەوی دانا تا ئێوە نەھاژئین و ئارامش بە ئێوە بدا و رووبار و چۆمی (بەدی ھیناوە)، رێگاگەلی سازدا تا بەلکوو رێگاتان نیشان بدرین و رینوین بن ﴿١٥﴾ (ھەروا) نیشانەگەلێکی دانا و (بە شەودا) ئەوانە بە ھۆی ئەستێرەکانەوہ رینوین ئەبن ﴿١٦﴾ جا ئایا کەسێ کە بەدی دینێ وەکوو کەسێ وایە کە بەدی ناھینێ؟ جا ئایا بیر ناکەنەوہ؟ ﴿١٧﴾ ئەگەر نیعمەتی خوا ببۆن، بۆتان نابۆن، دیارە خوا لە تاوانکار دەبوور و فرە دل لاوینە ﴿١٨﴾ خوا ئەوہی وا دەیشارنەوہ و ئەوہی وا دەری دەخەن پێی ئەزانێ ﴿١٩﴾ کەسانێ کە بێجگە لە خوا ھاواری بۆ دەبن، شتی خەلق ناکەن و بەلکوو خۆشیان خۆلقیندراون ﴿٢٠﴾ ئەوانە مردوون و زیندوون نین و (ئەو بتانە) نازانن کە کۆ دەکرینەوہ و ھەشر دەکرین ﴿٢١﴾ خۆی ئێوە خۆیەکی تاقانەییە، بەلام ئەوانە کە بە ئاخیرەت برۆیان نییە، دل و دەروونیان ئینکاری ھەق دەکەن و خۆبەزل زانن ﴿٢٢﴾ راستە کە خوا دەزانێ ئەوہی دەیشارنەوہ و ئەوہی دەری دەخەن، بەراستی ئەو خۆبەزلزانانی خۆشناوی ﴿٢٣﴾ کاتی بەوانە بوتری: پەرورینەرتان چی ناردووہ! دەلین: ئەوانە (وہحی خوا نییە) ئەفسانە درۆیننی پینسانە ﴿٢٤﴾ تا ئەوانە لە رۆژی قیامەتدا باری تاوان و گوناحی خۆیان بە تەواوی ھەلبگرن و بەشی لە گوناحی کەسانێ کە لەبەر ئەزانێ لارییان کردن (ھەلبگرن)، بزائن ئەوان باریکی خراب ھەلدەگرن ﴿٢٥﴾ بە ھەقیقەت کەسانێ کە بەر لەوانیش بوون، لەم جۆرە فیلبازی و دەھبازی و گزیانەیان کرد، جا خوا چوو بەدوای ھیم و بنچینە (ژیانی) ئەواندا و ئەو لە بناغەوہ رووخواند و میچە کە لەسەرەوہ بە سەریاندا رما و رژا، عەزابی لەو جیگایەوہ کە نەیان دەزانێ ناردیە سەریان ﴿٢٦﴾

لە پاشان لە رۆژی قیامەتدا خوا ئەوانە ریسوا دەکا، دەلێ: ھاوبەشانێ کە بۆ منتان دانابوو لەبەر ئەوانە دوژمنیان لە گەڵ خەلکی ترا دەکرد لە کوێن؟ (لەو کاتەدا) زانایان دەلێن: بەراستی ریسوایی و بەدبەختی ئەمرۆ بۆ خوانەناسانە ﴿٢٧﴾ کەسانێ کە پێمێرد (ی گیان کێشان) گیانیا دەکێشی، لە حالیکدا کە خۆیان سته میان لە خۆیان دەکرد، جا لەو دەمەدا ئەوانە خۆ ئەدەن بە دەسەو (و دەلێن: ئیمە کاری خراپمان ئەنجام نەئەدا، بەلێ خوا بەوێ کە ئەنجامتان ئەدا زانا و ئاکایە ﴿٢٨﴾ جا بچنە درگاکانی جەھەندەمەو و بچنە دۆزخ، لەوێ بۆ ھەمیشەیش بمیننەو، جا جێگە ی بەدی ھەوا و بەدعیە و خۆبەزلزانان چەن خراپە؟ ﴿٢٩﴾ کاتی کە بەوانە ی پارێزگارییان کردوو بوتری: پەرورەینەرتان چی ناردۆتە خواری؟ دەلێن: ھەرچی باشە (و بەختەواری) بۆ کەسانێ کە لەم دنیا بەدا خاوەن چاکە بوون و، چاکە ھەیە، بە ھەقیقەت خانووی ئاخیرەت لەو چاترە، جا چەن چاکە جێورپێ پارێزگاران! ﴿٣٠﴾ باغ گەلێ لە بەھەشتی ھەتا ھەتاییدا کە دەچنە نیوی و چۆمەئاو بە ژێر دارەکانیدا دەروا و ھەرچییان بوئ لەویدا ھەیە! ئا بەم جۆرە؛ خوا پاداشی خۆپاریزان ئەداتەو ﴿٣١﴾ کەسانێ کە مەلائیکە ی (گیان کێشان) گیانیا دەکێشن، لە حالیکدا کە پاک و خاوین، بەوانە دەلێن: سەلامتان لەسەر بێ، بچنە ناو بەھەشت لەبەر کاری کە ئەنجامتان ئەدا ﴿٣٢﴾ ئایا ئەوانە بێجگە لەمە چاوەروانییە گیان ھەیە (مەلائیکە) بێتە لایان (بۆ گیان کێشان) یا فەرمانی پەرورەینەرت (بۆ سزایان) بێت، کەسانێ کە بەر لەوان بوون، ھەر وایان کرد، خوا ناحەقی لەوان نەکرد بەلکۆو خۆیان ناحەقی و سته میان لە خۆیان کرد ﴿٣٣﴾ جا سەرئەنجام بەدەفەری کردەویان بەوان کە بێشت (سزای) ئەوێ پێیان گائتە بوو (لە بەلێنی عەزاب) چوو سەریان و ئەوانی ئابلۆقە دا و چوار دەوری گرتن ﴿٣٤﴾

ئەو کەسانە ی شەریکیان بۆ خوا دانا وتیان: ئەگەر خوا بیویستبا، نەک ئیمە و نە باووبایرانمان بۆ غەیری ئەویان عیبادهت نە دەکرد و شتیکیان بێ ئیجازە ی ئەو بە نارەوا نە دەکرد، (بە لێ) ئەوانە بەر لە وانیش هەر ئەم کارەیان دەکرد، جا ئایا پیغە مەبەران ئەرک و ئەسپاردە یەکیان بێجگە لە راکەیانندی ئاشکرا بۆ هە یە؟! «۳۵» بە هە قیقەت ئیمە لە ناو هەر نەتەو هە کدا پیغە مەبەریکیان نارووه تا خوای تاقانە بپەرستن و لە تاغوت و ستە مکار دووری بکەن، جا خوا تاقمیکی رینوینی کرد و تاقمیکی لاریسی و گومرایی داوینسانی گرت، جا بە سەر زەویدا بگەرین، جا پروانن کە سەر ئەنجامی بە درۆخەران چلۆن بوو؟ «۳۶» هەرچەند لە سەر رینوینی ئەوان سوور بێ (سوودی نیە)، چونکە خوا کە سێکە مرۆی لاری رینوینی ناکا، یار و پشتیوانیکیان بۆ نابێ «۳۷» ئەوانە بە توندی سویندیانی خوارد کە خوا ئەوانە ی کە دەمرن قەت زیندوو ناکاتەو، بە لێ ئەمە بە لینیکی برائە ی خوا یە (کە هە موو مردوو کەن زیندوو دە کرینەو)، بە لام زۆر بە ی خە لک نازانن «۳۸» تا ئەو هە ی جیاوازیان تیدا هە یە بۆیان روون بکاتەو، تا کە سانێ مونکیر بوون بزانتن کە درۆزنن «۳۹» تە نیا گوتنی ئیمە بۆ شتیکی؛ کاتێ بخوازین (ئە مە یە) کە پێی بلین ببه، جا ئەویش دیتە دی و دە بێ «۴۰» ئەو کە سانە ی کە ستە میان لێ کرا و لە پاشان لە رێی خوا دا کۆچیان کرد، لەم دنیا جێ و پاداشی چاکیان پێ ئە دە یین و پاداشی ئەو دنیا گەورە ترە ئە گەر بزانتن «۴۱» ئەوانە کە سانیکن کە تابشتیان هینا و تە نیا بە پەرورینەری خۆیان پشت ئە بە ستن «۴۲»

ئىمە بەر لە تۆ بىجگە لە پىوانى كە پىمان راگەياندوون، نەمانناردوون، جا ئەگەر نازانن لەوانەى كە ئاگادار و زانان پىرسن ﴿۴۳﴾ بە بەلگەى روون و بە پەرە نووسراوانەو (زەبوور) (ئەوانمان) نارد، وا بۆ تۆيش ئەم كىتەبە (قورئان) مان نارد تا ئەوەى بۆ خەلگە هاتووە بۆيان بەيان و ئاشكرا بكەى تا بەلكوو بىر بكەنەوہ ﴿۴۴﴾ ئايا كزىكاران لەم عەزابى خوا ئارخەيانن كە خوا نوقمى زەوييان نەكا و قووتيان نەدا يا سزادانى (ھەق) لەو شويئەوہ كە چاوەروانيان نەبوون بگاتە سەريان ﴿۴۵﴾ يا لە كاتى كە (بۆ بە دەس ھىنانى مال و دارايى زياتر) لە تەقالادا بوون بيانگرى، جا ھىزى ھەلاتن و دەرياز بوونيان بۆ رزگار بوون بۆ نىيە ﴿۴۶﴾ يا ئەوانە بەرەبەرە تووشى مەترسى دەكا، پەرورەينەرتان دلئسوز و دلؤفانە ﴿۴۷﴾ ئايا ئەوانە بەدەياتووانى خوايان نەدى كە چلئون سىبەرەكانيان لە راست و چەپەوہ دەجوولئەن و بە خۆشكاندەنەوہ سوژدە بۆ خوا دەبەن ﴿۴۸﴾ (نەك تەنيا سىبەريان، بەلكوو) ھەموو ئەو خزؤك و جوولئەنى وا جوولە و بزاولى ھەبە لە ئاسمانەكان و زەويدان و ھەروا مەلائىكەكانىش بۆ خوا سوژدە دەبەن و ھىچ خۆ بە باغر و بە زل نازانن ولە خۆ دەر نەچوون و بادى ھەوايش نىبن ﴿۴۹﴾ ئەوانە لە پەرورەينەريان كە بە سەرياندا حاكمە ئەترسن و ئەسپاردەى خۆيان ئەنجام ئەدەن ﴿۵۰﴾ خوا فەرمانى داوہ كە دوو خوا نەكەنە خواى خۆيان. خواى (ئىبە) تەنيا يە كىكە، جا تەنيا لە من بترسن ﴿۵۱﴾ ئەوہى لە ئاسمانەكان و زەويدايە ھى ئەوہ، دىن ھەمىشە بۆ ئەوہ، جا ئايا لە غەبرى خوا دەترسن؟! ﴿۵۲﴾ ئەوہى لە ناز و نىعمەت ھەتانە لە خواوہى، لە پاشان ھەركاتى تووشى دەرد و رەنجىك بوون، ھاوار بۆ ئەو دەبەن ﴿۵۳﴾ لە پاشان ھەركاتى دەرد و رەنجتان لى دوور دەكاتەوہ، تاقمى لە ئىبە بۆ پەرورەينەريان ھاوبەش دائەنئەن ﴿۵۴﴾

با بهووی که به وانمان داوه حاشای لی بکنه، جا (چەن پۆژئی لەم مائی دنیاہیە) کە لک وەر بگرن، بەلام لە داویدا دەزانن (چتان لی دئی) ﴿۵۵﴾ ئەوانە بۆ بت گەلی کە هیچ نازانن، لەوہی کە ئیمە کردوو مانەتە رۆزییان بە شیک دائەنن، سویند بە خوا (کە) بە یەقین (لە دادگای قیامەتدا) لەو درۆ و بوختانانەتان دەپرسریتەوہ ﴿۵۶﴾ ئەوانە (بە گومانی خۆیان) کچەکان بۆ خوا دائەنن، خوا (لەوہی کە منالیککی ھەبێ) پاکە، ئەوہی ئارەزوویان لیتی بۆ خۆیان دەبێ ﴿۵۷﴾ ھەرکاتێ بە یەکی لەانە بە کچ مزگینی بدری، دەم و چاوی (لەبەر ناپەھەتی) رەش ھەلدەگەری و ھەر پیش دەخواتەوہ ﴿۵۸﴾ لە ھۆزی خۆی دەتۆری لەبەر ئەو مزگینیە خراپە کە پیتی درابوو (و نازانێ) کە نایا بە نەنگەوہ ئەو (کچە) رابگری یا بیخاتە بن گل؟ وشیار بن بەدفعانە حوکم دەکەن؟! ﴿۵۹﴾ بۆ ئەوانە کە بروایان بە رۆژی بەری نییە، مەسەلێکی خراب ھەییە و بۆ خوا مەسەلێکی بەرز ھەییە و ھەر ئەویشە بە دەسەلات و لە کارزان ﴿۶۰﴾ ئەگەر خوا خەلکی لەبەر ستەم کردنیان سزا بدایا، جووقەوار و وزیندەوہر و جوولندەہیەکی لەسەر زەوی نەدەھیشت! بەلام ئەو تا کاتی دیاری کراو بە دوا دەخا، جا کاتێ دەمی مەرگیان بگا، ساتیک پاش و پیش ناکەوێ ﴿۶۱﴾ ئەوانە بۆ خوا شت گەلی دائەنن کە بۆ خۆیان پەسەندی ناکەن (واتا ھەبوونی کچ)، زمانی فیرە درۆیشیان چاکە دەدەنە پال خۆیان و پاداشی چاک بە ھی خۆیان دەزانن، بێ شک ئاگر (جەھەندەم) ھەر بۆ ئەوانە و پیشەنگانی (ناو ئاگرن) ﴿۶۲﴾ سویند بە خوا، بە ھەقیقەت پیغەمبەرانی کمان بۆ گەلانی بەر لە تۆ نارد، جا شەیتان کردەوہ کانیانی بۆ رازاندەوہ، جا ئەمڕۆ ھەر ئەو (شەیتان) دۆستیانە، ھەر بۆ ئەوانیشە عەزابی پێ دەرد ﴿۵۳﴾ ئیمە قورئانمان ئەرای تۆ نەناردوہ، مەگەر بۆ ئەوہی کە بۆیان بەیان بکەئەوہی کە تیییدا جیاوازیان کرد و مایەئە رینوینی و رەحمەت بۆ تا قمی کە بروایان ھەییە ﴿۶۴﴾

خوا لە ئاسمانەوہ ناوی نارد و زەوی دواى ئەوہی کہ مردبوو، بەو ئاوہ بارانہ زیندووی کردەوہ، لەمەدا نیشانەییەکی ڕوون ھەییە بۆ ئەوانەیی کہ گوئی ژنەوایان ھەییە! ﴿٦٥﴾ لە ھەبوونی ئاژەل (مەر و بز و چیل و وشتەر) دا بۆ ئیوہ پەند وەرگرتن ھەییە، لەناو زگی ئەوانەدا لە نیو ڕیخ و شیاکە و خوین، شیرییکی پاک بۆ ئیوہ دەنۆشیین کہ خۆشمەزەییە بۆ ئەوانەیی دەینۆشن (نۆشینەران) ﴿٦٦﴾ لە میوہی داری خورما و ترئ، خواردنەوہی سەرخۆشکەرە و بژیو و رسق و ڕۆزی چاک و پاک و خاویں ڕەنیو دینن و دەیگرن، لەمەدا نیشانەییەک بۆ ھۆزئ ھەییە کہ بیس و ھزر دەکەنەوہ ﴿٦٧﴾ پەرورەینەری تۆ ھەنگی ڕاسپارد کہ لە نیو کاوان، تاشەبەردی چییا و لە کونەدار و لە نیو داربەستگەلئ کہ خەلک سازی ئەدەن، پلورەگەلئ بۆ خۆیان سازبەدن ﴿٦٨﴾ لە پاشان لە ھەر شیرەیی میوہییەک بمژە و بخۆ و ئەو ڕیگایانەیی پەرورەینەرت بۆی دیاری کردووی بە ملکہچی پینیدا بڕۆ، لە ناو دەروونی ھەنگدا خواردنەوہی تاییبەت دیتە دەری کہ ڕەنگی جۆراو جۆری ھەییە کہ تییدا مفا و چابونەوہ لە نەخۆشی و شفا بۆ خەلک ھەییە، دیارە لەمەدا نیشانەییەکی ڕوون بۆ ھۆزئ ھەییە کہ ئەقلیان دەخەنە کار و بیس دەکەنەوہ! ﴿٦٩﴾ خوا ئیوہی خولقاند، لە پاشان دەتانیئینئ، ھەندئ لە ئیوہ دەگەریندەینەوہ بۆ تەمەنی پیسری پەککەوتە تا لە دواى زانست و ئاگاداری شتییک نەزانن (و ھەموویان لە بیس بچیتەوہ)، بەراستی خوا زانا و بەتوانایە ﴿٧٠﴾ خوا ھەندئ لە ئیوہی لە رسق و ڕۆزیدا بە سەر ھەندئ تەرتاندا سەر خستووە، جا کہ سانئ کہ سەر خراون حازر نین لە ڕۆزی خۆیان بە بەندەوانیان بەدن تا ھەموو بەراہەر بن، ئایا ئەوانە نیعمەتی خوا لە بەرچا و ناگرن ﴿٧١﴾ خوا لە جنسی خۆتان ھاوئلی بۆ داناون و لە ھاوئلف و ژنەکانتان بە ئیوہ منداڵ و نەوہی دا، و رسق و ڕۆزی پاکى پیئدان، جا ئایا بڕوا بە ھیچوپیوچان دینن و لە چاکەیی خوا حاشا دەکەن؟ ﴿٧٢﴾

ئه‌وانه جیا له خوا شت‌گه‌لیکیان ده‌په‌رست که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا خاوه‌نی پرسق و رۆزی ئه‌وان نین و ده‌سه‌لات و وزه‌ی ئه‌و کاره‌شیان نییه «٧٣» جا له‌به‌ر ئه‌وه بۆ خوا نه‌زیله (وینه) مه‌هینه‌وه، خوا ده‌زانی و ئیوه نازانن «٧٤» خوا وینه و نه‌زیله‌ی به‌به‌نی عه‌بدیک که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هیچدا نییه هیناوه‌ته‌وه، که‌سیکی (خاوه‌ن پروا) که پرسق و رۆزی چاکی پی دابوو و ئه‌ویش به‌نه‌ینی و به‌ئاشکرا له‌وه‌ی که خوا پیی دابوو ده‌به‌خشی، ئایا ئه‌م دوو که‌سه وه‌کوو یه‌کن؟ سپاس تایبه‌تی خوایه، به‌لام زۆربه‌یان نازانن «٧٥» خوا به‌دوو پیاو وینه و نه‌زیله و مه‌سه‌لی هیناوه‌ته‌وه که یه‌کیکیان لالی زگماکه، هیچی له‌ده‌س نایه‌ و سه‌رباری خاوه‌نیه‌تی، ئه‌و به‌دوای هه‌ر کاریکدا بنیڕی خیریک به‌ده‌س ناهینی، ئایا که‌سیکی وا له‌گه‌ڵ یه‌کیکدا که فرمان به‌دادگه‌ری ئه‌دا و له‌سه‌ر رێگای راسته وه‌کوو یه‌کن؟ «٧٦» نادیا‌ری و غه‌یبی ئاسمانه‌کان و زه‌وی تایبه‌ت به‌خوایه (و ته‌نیا خوا ده‌زانی)، کاری رۆزی به‌ری (بۆ خوا هیند ئاسانه) وه‌کوو چاوتروو‌کانه یا له‌وه‌ش نیزی‌کتر (و ئاسانتره)، خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لاتدار و به‌هینه «٧٧» خوا ئیوه‌ی له‌زگی دایکتان ده‌رهینا، له‌حالی‌کدا هیچتان نه‌ده‌زانی، به‌لام (خوا) گسوئ و چاو و ئه‌قلی به‌ئیوه دا، به‌لکوو شوکری نیعمه‌تی (خوا) به‌جی‌بینن «٧٨» ئایا ئه‌وانه ته‌ماشای بالنده‌ناکه‌ن که له‌هه‌وا: ئاسماندا فرمان‌به‌رن، بی‌جگه له‌خوا که‌س ناتوانی ئه‌وان (له‌هه‌وا) رابگرێ، به‌راستی له‌مه‌دا نیشانه‌گه‌لیک بۆ تاقتی - پروادان هه‌یه «٧٩»

خوا لە مائە کانتاندا جىيى دانىشتن (و ھەسانە ھەي) بۆ داناون، ھەروەھا لە پىستى ئاژەلش (زۆم و چادر و) خانوگەلئىكى بۆ داناون كە لە باركردن و لە دانىشتندا بە ئاسانى دەتوانن جى بە جىيان بکەن، لە خورى و كورك (و بەرگن) و موو (و مەرەزى) ئەوانە خرتوپرت و كالاى بۆ داناون تا ماوھىەكى دريژ ﴿۸۰﴾ خوا لە ھەي بەدى ھىناو، نسى و سىبەرى بۆ ئىوھ سازاوه و لە نىو كىوھ كاندا ئەشكەوت و پەناگا (ى بەدى ھىناو) و بۆ ئىوھ كراس (جلك) ى ساز داوه تا ئىوھ لە گەرما (و سەرما) بپارىژى، ھەروەھا جلك گەلئىكى بۆ سازاون تا لە كاتى جەنگدا بتانپارىژى، ئا بەم جۆرە نىعمەتە كانى خۆى بۆ ئىوھ تەواو دەكا تا تەسلىمى فەرمانى ئەو بن ﴿۸۱﴾ جا ئەگە پروويان وەرگىرا (نىگەران مەبە) تەنيا لەسەر تە بە ئاشكرا راگەياندن و ھىچى تر ﴿۸۲﴾ ئەوانە نىعمەتى خوا دەناسن، كەچى لە پاشان ئىنكارى دەكەن، زۆرەيان بى ئەمەك و خوانەناسن ﴿۸۳﴾ رۆژى كە لە ھەر ئۆمەتتە شاھەدەك (پىغەمبەرەك) يان بۆ دەنئىن، ئىتر لە پاشان بە خوانەناسان ئىجازەى (ئاخافتن) داواكردنى رەزايەت خوازى (و پارانە ھەي) لىبورديان بۆ نامىنى (تەفسىرى ارشاد العقل السليم الى مزيا الكتاب الكريم. ئەبوسعود عىمادى كورد، كە پر و تەژىبە لە نوكتەى ورد و جوان). ﴿۸۴﴾ كاتى ستەمكاران تووشى عەزاب دەبن، جا نە بۆيان سووك و كەم دەكرىتەوھ و نە مۆلەتەش ئەدرىن ﴿۸۵﴾ كاتى ئەوانەى شەرىك گەلئى كە كرىبوويانە ھاوبەش بۆ خوا ئەبىن، دەلئىن: ئەى پەرورەتەرى ئىمە! ئەمانە شەرىكانئى بوون كە لەباتى تۆ ھاوارمان بۆ ئەوان دەبرد، جا لەو دەمەدا خواكانيان پىيان دەلئىن، ئىوھ درۆزنن ﴿۸۶﴾ لەو رۆژەدا ھەموو لە پىشگای خوا تەسلىم دەبن و تەواوى درۆ و دەلەسەكانيان بزر و وندا دەبى و لەناو دەچى ﴿۸۷﴾

ئهوانه‌ی خویان نه‌ناسی رڤگایان به‌ریه‌ست ده‌کرد و ده‌بوونه له‌مپهر و (خه‌لکیان) له‌رڤی خوا ده‌گیرایه‌وه، له‌بهر خراپه‌یی که ده‌یانکرد، قات له‌سه‌ر قات له‌ئه‌ندازه‌ی تاوانیان ئازار و جه‌زه‌به‌یان له‌سه‌ر زیاد ده‌که‌یین ﴿۸۸﴾ رۆژی که له‌نیو ههر گهل و ئۆمه‌تیکدا شایه‌دیک (په‌غه‌مبه‌ریک)یان له‌خویان بۆ ده‌نییرین، تۆمان هینا بۆ شایه‌دی‌دان له‌سه‌ر ئه‌مانه و ئه‌م کتیبه (قورئانه)مان بۆ ناردی که به‌یانکه‌ری هه‌موو شتیکه و هۆی رڤینوینی و په‌حمه‌ت و مزگینیه بۆ موسلمانان ﴿۸۹﴾ خوا فه‌رمان به‌دادگه‌ری و چاکه و به‌خشش به‌نیزیکان ئه‌دا، و رڤی به‌خراپه و شتی ناحه‌ز و ده‌س‌دریژی نادا، خوا ئامۆژگاریتان ده‌کا، به‌لکوو په‌ند بگرن و بیر بکه‌نه‌وه ﴿۹۰﴾ کاتی که به‌لینتان به‌خوا دا، وه‌فای پڤبکه‌ن و سوینده‌کانتان دوای پته‌وکردنی مه‌شکینن، له‌حالی‌کدا خواتان به‌چاودیر بۆ (سویندی) خۆتان داناوه، خوا به‌وه‌ی که ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن ئاگاداره ﴿۹۱﴾ هه‌روه‌کوو ئه‌و ژنه (بی‌میشکه) مه‌بن که خوریه رڤسراوه‌که‌ی خۆی دوای کرژ بوون، خاوی کرده‌وه و پس‌پس و کوت‌کوتی کرد، له‌حالی‌کدا سویند خواردن (و به‌لین) ده‌که‌نه‌هۆی خراپه له‌نیو خۆتاندا، له‌بهر ئه‌وه‌ی تاقمی له‌تاقمی‌تر باو‌خۆشتر و زیاتره، خوا ته‌نیا ئیوه به‌م هۆیه‌وه تاقی ده‌کاته‌وه، و له‌رۆژی به‌ریدا ئه‌وه‌ی جیاوازیتان تیبیدا هه‌یه، بۆتان پرون ده‌کاته‌وه ﴿۹۲﴾ ته‌که‌ر خوا بیویستبا ئیوه‌ی تیکرا ده‌کرده یه‌ک گهل و یه‌ک ئایین، به‌لام خوا هه‌رکه‌س که بیه‌وئ لارڤی ده‌کا و هه‌رکه‌سیش که بیه‌وئ (و شیاویش بی) رڤینوینی ده‌کا، له‌وه‌ی وا ئه‌نجامتان داوه لیتان ده‌پرسیتته‌وه ﴿۹۳﴾

به سویند خواردنتان یه کتری له خشته مه‌به‌ن و فریویان مه‌ده‌ن و مه‌یکه‌نه هۆی ده‌غه‌لی و فیل و خراپه کردن له نیو خۆتاندا نه‌کا پیتان پاش پته‌و بوون (له‌سه‌ر بروا) بخلیسکی و بشه‌متی و هه‌ل‌خزی، له‌به‌ر به‌رایه‌ی گرتنی ریگای خوا (له‌خه‌لک) مه‌زه‌ی به‌لا و خراپه‌ی خوا بچیژن، بو‌ئیوه‌ عه‌زابه‌ی گه‌وره و سه‌خت هه‌بی ﴿۹۴﴾ به‌ئینی خوا به‌نرخ‌ی که‌م مه‌گۆرپه‌وه، ئه‌وه‌ی لای خوایه بو‌ئیوه‌ باشتره، ئه‌گه‌ر بزانی ﴿۹۵﴾ (چونکه) ئه‌وه‌ی لای ئیوه‌یه له‌ناو ده‌چی، به‌لام ئه‌وه‌ی لای خوایه ده‌مینیته‌وه، وه‌ که‌سانی که‌ تابشت دینن به‌ زیاده‌وه‌ پاداشی چاکه‌یان ئه‌ده‌ینه‌وه ﴿۹۶﴾ هه‌ر که‌س کاری چاک بکا و برواداریش بی، چ ژن بی و چ پیاو، ژیا‌نی پاکی پی‌ئه‌ده‌ین، باشترین پاداشتیان ئه‌ده‌ینی له‌ باتی ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌نجامیان داوه ﴿۹۷﴾ جا کاتی قورئان ده‌خوینی، له‌ پیلانی شه‌یتانی ده‌رکراو په‌نا به‌ره‌ به‌ر خوا ﴿۹۸﴾ ئه‌و (شه‌یتان) به‌سه‌ر که‌سانیکدا که‌ بروادارن و پشت به‌ خوا ده‌به‌ستن، بی‌ده‌سه‌لاته ﴿۹۹﴾ شه‌یتان هه‌ر به‌سه‌ر که‌سانیکدا که‌ ئه‌و ده‌که‌نه‌ دۆستی خۆیان و ئه‌وانه‌یش وا بو‌ خوا هاوبه‌ش دانه‌ین ده‌سی به‌سه‌ریانا ده‌روا ﴿۱۰۰﴾ کاتی نیشانه‌یه‌ک له‌ جیی نیشانی‌تر دابنن (حوکمی نه‌سخ بکه‌ینه‌وه)، خوا باشتر ده‌زانی که‌ چی ده‌نیی، ئه‌وانه‌ ده‌لین: تو له‌ زاری خواوه‌ درۆ ده‌لیی، به‌لام زۆربه‌یان (هه‌قیقه‌ت) نازانی ﴿۱۰۱﴾ بلن: روه‌ل‌قودوس ئه‌وه‌ی له‌ لایه‌ن په‌روه‌رینه‌رته‌وه‌ به‌ هه‌ق هیناوه‌ تا ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه‌ پته‌و رابگری و هه‌روا رینوینی و مزگینیه‌ بو‌ موسلمانان ﴿۱۰۲﴾

به ته‌حقیق ئیمه باش ده‌زانین که ئەوانه ده‌لین: مرۆڤتیک به‌وی فیر ده‌کا، زمانی که‌سی که ئەوانه شکیان لیبه‌تی و نیازیان عه‌جه‌می زمانه (سه‌لمانی ماد - ی ماردینی بن شاخانی کورد) و ئەم (قورئانه)ش به زمانی عه‌ره‌بییه‌کی ناشکرایه ﴿۱۰۳﴾ که‌سانی که به نیشانه‌کانی خوا بروا ناهینن، خوا رینوینییان نا‌کا و بو ئەوان عه‌زابی پر ده‌رد هه‌یه ﴿۱۰۴﴾ ته‌نیا که‌سانی درۆ ته‌که‌ن که بروا به نیشاکانی خوا ناهینن، له راستیشدا هه‌ر ئەوان درۆزنن ﴿۱۰۵﴾ هه‌ر که‌س بروای به خوا بووبی و له پاشان حاشای لی کردبی (سزاده‌دری) مه‌گه‌ر ناچار کرابی و له بروای خوی دلنیا بی. به‌لام که‌سی به حاشاکه‌ی دلی خوش بی عه‌زه‌بی خویان له‌سه‌ر بی و ئازاری گه‌وره و سه‌ختیان بو هه‌یه ﴿۱۰۶﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌یه که ژبانی دنیایان له دوا‌رۆژ پی خوشتر (و باستر) بو، خوا تا‌قمی خوانه‌ناسان و بی‌بروا رینوینی نا‌کا ﴿۱۰۷﴾ ئەوانه که‌سانیکن که خوا دل و گوی و چاویانی مۆر کردووه؛ هه‌ر ئەوانه‌ش غافل و بی‌ئاگان ﴿۱۰۸﴾ بی‌شک ئەوانه له‌و دنیایش له زیاندان ﴿۱۰۹﴾ له پاشان په‌روه‌رینه‌رت سه‌باره‌ت به که‌سانی که دوا‌ی په‌نج و ئازاردان کۆچیان کرد و زید و زاگه و نیشتمانی خویان به‌جی هیشته و له پاشان تیکۆشان و له رپی خوا تابشتیان هینا، به‌راستی په‌روه‌رینه‌رت دوا‌ی نه‌نجام دانی ته‌و کارانه لیبور و فره دل‌لاوینه (و لییان خوش ده‌بی) ﴿۱۱۰﴾

رۆژی دئ که هه‌رکەس (له بیری خۆیداویه و) له خۆی به‌رگری ده‌کا و ئاکامی کار و کرده‌وهی هه‌رکەسی بی که‌موکۆپی به‌و نه‌دری و سته‌میان لی‌ناکری «۱۱۱» خوا به‌گوندیک نه‌زیله‌ی هی‌ناوه‌ته‌وه، مه‌لبه‌ندیکی نه‌من و جیی دلیا بوونی خه‌لکه‌کی بووه و هه‌میشه‌رسق و رۆزییه‌کی زۆری له هه‌ر ئاقار و ناوچه و لایه‌که‌وه بو ده‌هات، که‌چی له‌و هه‌مووه چاکه‌ی خوا، حاشایان کرد و خوایش له‌ بارتەقا و هه‌مبەر نه‌و کار و کرده‌وه که نه‌جمیان نه‌دا جلکی قاتوقری و برسیه‌تی و ترسی له‌ به‌ر کردن «۱۱۲» پیغه‌مبه‌ریکیان له‌ خۆیان بو هات، به‌لام به‌ درۆیان خسته‌وه، جا ئازاری خوا نه‌وانی گرت و تووشی سه‌خه‌ت و تووشی هاتن، له‌ حالیکدا که سته‌مکار بوون «۱۱۳» جا ئیستا له‌وهی خوا کردویه‌ته‌رسق و رۆزیتان، ره‌وايه، هه‌لال و پاک و زه‌لاله، بیخۆن و شوکرانه‌ی خوا به‌جی‌بینن، نه‌گه‌ر نه‌و ده‌په‌رستن «۱۱۴» (خوا) ته‌نیا مرداروو و خوین و گوشتی به‌راز و نه‌وه‌ی به‌ نیوی غه‌یری خوا سه‌ر براون له‌سه‌ر ئیوه‌ی به‌ ناره‌وا، داناوه به‌لام که‌سانێ که مه‌جبوور بن، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی تیر بخۆن و ئیتر ده‌س‌دریژی نه‌که‌ن خوا لی‌بور و دل‌لاینه «۱۱۵» له‌به‌ر درۆیه‌ک که (به) زیانتاندا دئ، مه‌لین: نه‌وه ره‌وايه و نه‌مه‌ش ناره‌وايه، تا به‌ ده‌م خواوه درۆ بکه‌ن، که‌سانێ که به‌ ده‌م خواوه درۆ ده‌که‌ن رزگار نابن «۱۱۶» له‌م دنیا کالای که‌میان گیر دئ و له‌و دنیا‌ش تووشی عه‌زابی ده‌ردناک ده‌بن «۱۱۷» شت‌که‌لی که له‌ به‌را بو تۆم کپراوه، له‌سه‌ر که‌سانێ که بوون به‌ جوله‌که، هه‌رامم کردووه، ئیمه سته‌ممان له‌وان نه‌کرد، به‌لکوو خۆیان ناحه‌قییان له‌ خۆیان کرد «۱۱۸»

بهراستی پهروه‌رینه‌رت سه‌باره‌ت به‌وانه که له پرووی نه‌زانیهوه کردوه‌ی به‌دفعه‌پانه‌یان نه‌نجام داوه و له پاشان دوا‌ی شه‌وه تۆبه‌یان کردوه به ترسه‌وه سلّه‌میونه‌ته‌وه و پرینگاونه‌ته‌وه و کشاونه‌ته دواوه و بوونه‌ته مرۆقی چاک) و خۆیان چاک کردۆته‌وه (خوا ده‌یانبه‌خشی)، بهراستی پهروه‌رینه‌رت دوا‌ی شه‌وه لیپور و فره دلۆقانه «۱۱۹» به هه‌قیقه‌ت ئیبراهیم یه‌ک گه‌ل و تۆمه‌ت (به بیرورای زۆریه‌ی موفه‌سیران) بو، فه‌رمانبه‌ر بۆ خوا بو، پاک و راست بو، له‌وانه نه‌بوو که هاوبه‌شیان بۆ خوا داده‌نا «۱۲۰» شوکرانه‌بژیری چاکه و نیعمه‌ته‌کانی خوا بو، خوا شه‌وی هه‌لبژارد و بۆ لای ریگای راست رینۆینی کرد «۱۲۱» ئیمه له دنیا چاکه‌مان له‌گه‌لدا کرد و شه‌وه له‌و دنیا‌ش (هه‌لکه‌وته و شیاوی ریز لیگرتن) و له چاکانه «۱۲۲» له پاشان به تۆمان راگه‌یاند که له ئایینی ئیبراهیم که پاک و راسته و له‌وانه‌یش نه‌بوو شه‌ریک بۆ خوا دابنێ، په‌یره‌وی بکه «۱۲۳» رۆژی شه‌مه‌مه (ده‌س له کارکیشان و و چان بۆ جووله‌که‌یه) ته‌نیا له‌سه‌ر که‌سانی داترا که جیاوازیان تیدا کردوه، په‌روه‌رینه‌رت له رۆژی به‌ریدا له نیتو شه‌واندا له‌وه‌ی که جیاوازیان تیدا سازکردوه، داوه‌ری ده‌کا «۱۲۴» به له‌کارزانی و ئامۆژگاری چاک، (خه‌لک) بۆ ریگای په‌روه‌رینه‌رت بانگ بکه و له‌گه‌ل شه‌واندا به شیوه‌یه‌کی جوان وتووێژیان له‌گه‌لدا بکه، بهراستی په‌روه‌رینه‌ری تۆ له هه‌ممو که‌س باشتر ده‌زانی که چ که‌سانی له‌ رپی شه‌وه لایان داوه و هه‌ر شه‌وه زانتر به رینۆین بووان «۱۲۵» هه‌رکاتێ ویستتان تۆله‌ بستینه‌وه دار به دار بچ، زیاتر نه‌بچ، ته‌نیا به شه‌ندازه‌یی که بۆتان دانراوه تۆله‌ بستینن، شه‌هه‌ر تابشت‌بینن، شه‌وه بۆ تابشت‌هینان باشتر و چاکتره «۱۲۶» تابشت‌بیننه، خۆراگر به، دیاره خۆراگری تۆیش هه‌ر به خودایه، له‌به‌ر (کاری) شه‌وان غه‌مگین مه‌به و له به‌رامبه‌ر گزی‌وفزی شه‌وان که ده‌یکه‌ن دلته‌نگ و ته‌نگه‌تاو مه‌به «۱۲۷» خوا دویر (ویرا، پیرا، وه‌ل) له‌گه‌ل که‌سانیکدایه که خۆ ده‌پاریزن و به ته‌قوان و (هه‌روه‌ها) له‌گه‌ل کارچاکانه «۱۲۸»